

Mindent meg kell tenni a fiatalításért

Kis létszámú érdeklődés kísérte szeptember 19-én a Német Nemzetiségi Önkormányzat Várgesztes közmeghallgatását, melyet Eckné Csákvári Valéria, a júniusban megválasztott polgármester is megtisztelt jelenlétével, őt tapssal köszöntötték a résztvevők.

Pillmann József elnök részletesen ismertette az elmúlt év testületi üléseinek döntéseit, a szép számú rendezvényeket, és a pénzügyi gazdálkodást is. Ez utóbbról elhangzott, hogy tavaly az állami és a feladatalapú támogatás összege majdnem kétfélmillió forint volt, a tízezer forintot meghaladó kiadások összességében több mint 1874 ezer forintra rúgtak. A legjelentősebb költségvetésű program – mint minden évben – a hagyományos dalos találkozó volt, melyen 110 szereplő vett részt, és melynek kiadásai meghaladták a 900 ezer forintot, a legnagyobb tétel az étkezés volt.

Nem szűkölködött programokban, eseményekben az elmúlt év: januárban a Svábok elűzetésének országos megemlékezésén, Környén vettek részt, 15-én az elhurcoltak előtt hajtottak fejet, március végén a Vértessomlón rendezett megyei német nyelvű versenyt támogatták, április 2-án a Várgesztesi Templomban Dr. Kiss József előkészítésében, betanításában és Hartdégén Sándorné szervezésében megrendezték a Passió előadást. Április közepén a meghívásukra száz néző előtt vendégszerepelt a 40 fős Oberlausitzeni harmonika zenekar, két nappal később már a hagyományos borversenyüket tartották meg. Májusban egy német-sváb-magyar nyelvű előadással ajándékozták meg az óvodásokat, iskolásokat, a júniusi Csengő Napon pedig a végzős diákokat Gesztes tászkával, Várgesztes könyvvel és egy Gesztes jelvényvel. Június 16-án Erdei Pál adományozásának köszönhetően az elnök és Hartdégén Sándor lefektette a gypszyneget a kőkereszt körül, majd – a hatalmas szárazság miatt – következett heteken át a locsolás, amelyről az elnök és felesége, valamint Pillmann Imre gondoskodott. A Mária körmeneten is részt vettek, a feljárt díszítéséhez 100 szál kardvirággal járultak

hozzá. Augusztusban érkezett el a legnagyobb rendezvényük, a dalos találkozó, és természetesen az Adventi koncertet és a megyei Christkindl találkozót is megszervezték.

Pillmann Józseftől elhangzott: annak érdekében, hogy ne váljanak az enyészet martalékká, Hartdégén Sándorné javaslatára a régi miseruhák tárolásához négy fiókos komódot készítettek Eck Attila vállalkozóval, aki számára köszönetét fejezte ki az igen kedvező árértékért.

Két sikeres pályázat is kapcsolódik a 2023-as évhez: egyet még tavasszal nyújtottak be, 2,5 millió forintot nyertek el a Faluház egyik új kazánjának megvásárlására. Később kiderült, hogy a támogatás nem elegendő a beruházás megvalósításához, de a falu önkormányzata vállalta a kiegészítést. Az újabb energiahatékonysági forrás elnyerésére decemberben nyílt lehetőség, akkor is sikerrel pályáztak, szintén 2,5 millió forintot nyerve el, így a másik kazán cseréjére is sor kerülhetett.

Minden költség a gesztesiek javát szolgálta így, vagy úgy – fogalmazott Pillmann József a kiadások részletes ismertetését követően, amire Pillmann Imre így reagált: a számok szépen demonstrálják az elnök munkáját, amely 100 százalékos.

A hozzászólásokban a fiatalok, az utánpótlás hiánya merült fel – már nem első alkalommal. Hartdégén Sándorné mindenkit arra kért, hogy – bár tudja, nehéz – próbálja mindenki meggyőzni a gyermekeit, unokáit, hogy ismerjék meg, mit hagytak rájuk az ősök, lássák, milyen jó dolog a hagyományok megőrzése. Ha nem tudjuk őket bevonni, elveszítünk mindent, amiért eddig dolgoztunk – fogalmazott.

Piknik idén is

LOVAGI JÁTÉKOK helyett idén is LOVAGI Piknik-re várta a vendégeket az önkormányzat. Az ok mindenki számára ismert: a jelentősen megcsappant adóbevétel, ugyanakkor sem az önkormányzat, sem a szülők nem szerették volna, ha a gyermekek számára várva várt esemény elmaradt volna.

Dicséretes, hogy egyeztetéseket követően bár kevesebb szereplővel, de a várgesztesiek részvételével, támogatásával ismét felejtethetetlen napot tölthettek a Várréten, ahol fegyverbemutató, ólomöntés, íjászkodás, hétpróba, fa ügyességi játékok, sorverseny, kötélhúzás, zokni csata várta a vendégeket a napsütésben.

Néhányan hiányolták a solymászt. Valóban érdekes volt korábban, ahogy hangjelzéssel el- és visszahívta a madarát, ám néhány kevésbé fegyvelmezhető kutya miatt sajnos már tavaly sem vállalta a bemutatót. A középkori hangulatot biztosító vállalkozók ugyanakkor mindent elkövettek, hogy gyermekek jól érezzék magukat, az idősek pedig nosztalgizáltak a színes zászlóforgatók műsoráról. Az ételkóstolót a vadászok, a hotdogot a Faluház dolgozói biztosították.

A falomlás okán bezárt várat, az építési területet jelző kordon miatt a gyermekek 9 év alatt csak kívülről láthatták, akik viszont felkaptattak a Várba, azok így csodálkoztak: „Jé ez ekkora? Én nagyobbak hittem! Hol lehet a király? Nincs is király, itt csak hercegek élnek! Dehogy élnek, bútoruk sincs...”

A délutáni zokni csata után azzal a reménnyel köszöntek el a Piknik résztvevői, hogy mind jobban megújul a vár, s azzal arányosan gyarapodik egyre nagyobbá a rendezvény.

Háziorvosi rendelés

Ezúton tájékoztatjuk a Tisztelt Betegeket, hogy a polgármesteri hivatal felújítási munkálatai miatt az orvosi rendelés ideiglenes helyszíne a vértessomlói rendelő (2823 Vértessomló, Gábor Áron u. 38.).

Rendelési idő:
Kedd 14.00–16.00, csütörtök 9.30–11.30
Telefon: +36 (34) 493-174

2024. október

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

„A vár szerencsés, hogy vannak neki a várgesztesiek, és a várgesztesiek szerencsések, hogy van nekik a vár”

A várgesztesiek számára már régóta várt percek érkeztek el a szeptember 7-ei Lovagi Piknik keretében, amikor a gyermekek bevonulása után Rising Károlyné polgármester a várról mindenkit a felújítás alatt álló vár udvarára invitált, miután a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. szigorú feltételek mellett engedélyezte, hogy a még építési területen tájékozódhassanak az előzményekről és a jelenleg zajló munkálatokról.

A vár falomlásait, bezárását aggodalommal, a megnövekedett tehergépjármű forgalmat várakozással követték lakóink – hangzott el a regnáló polgármestertől, hozzátéve, hogy igazi bizakodást váltott ki a Várhegyen a két toronydarú, s hogy a magasabb Mészároshegyről letekintve láthatóvá vált a beázások megszüntetése érdekében készülő tetőszerkezet. A falu apraja-nagyja a Vértessomlón túrázókkal együtt sokszor bámulta a kordonnal körbezárt, felállványozott várat – fogalmazott. Érthető tehát, hogy fokozódott a várakozás, amikor híre ment, hogy az

„A reménybeli folytatás során legfontosabb feladat, hogy mihamarabb látogathatóvá váljon az épület.”

önkormányzat szervez egy rendhagyó speciális tájékoztatót a lezárt vár udvarában, ahol a helyreállítás jelenlegi állását nagy örömmel fogadta a népes hallgatóság. Egy érdeklődő meg is jegyezte: „Érzed, hogy milyen békés most minden a megújult falakkal?” Az aggodalmakat

tehát felváltotta a remény; a 700 éves várba újra élet költözik majd rendezvényekkel, kiállításokkal, szállóvendégekkel, Rising Károlyné pedig bejelentette, Egyesület alapítását tervezi Gesztes Várbarátok elnevezéssel, s várja a csatlakozni kívánókat. ➔ 2. oldal

Ünnepelni egy eltűnt magyarországi hivatást nehéz lenne...

Várgesztesen talán nem is él olyan család, amely valamilyen módon ne kötődne a szénhez, a bányászathoz. A szénecsaták hősei és a hivatás tisztelőire állítottak fel a Hagyományörző csoport kezdeményezésére 2017-ben a község háza előtti parkban egy, a márkushegyi bányából származó csillét az egykori bányászok kérésére, azóta ott emlékeznek meg a Bányásznapról.

Szeptember 1-jén a szentmisét követő Bányásznapi megemlékezésen Rising Károlyné polgármester így fogalmazott: talpunk alatt jelenleg is van szénvagyton. Kutatásokból, feltárások-

ból tudjuk, hogy nem egy tömbben, hanem futó telérenként. A kitermelése már nem volt gazdaságos, így ez is oka volt a bánya bezárásának. A szén évtizedekig energiaforrást jelentett. Megemlékezésnek hívjuk a Bányásznapi eseményt, mert ünnepelni egy eltűnt magyarországi hivatást nehéz lenne... A szénbányászat működtetése alatt a kicsi létszámú faluból 121 fő dolgozott a környék valamelyik bányájában. Ezért itt az alkalom egy főhajtásra a bányászok tisztelőire emelt emlékhelynél. ➔ 3. oldal

GESZTESI KRÓNIKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47. • Felelős kiadó: Rising Károlyné polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, E-mail: propagandabt@gmail.com • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja.

Megjelenik havonta 250 példányban.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

„A vár szerencsés, hogy vannak neki a várgesztesiek, és a várgesztesiek szerencsések, hogy van nekik a vár”
...folytatás az első oldalról

Az elmúlt években sok-sok kérdés, sok-sok türelmetlenség és aggodalom töltötte el a gesztesieket, hogy vajon mi lesz a várral? Egy nagyon alapos szakmai, mérnöki, tervezői és régészeti munka folyt itt a felújítás előtt annak érdekében, hogy az elmúlt 70 év nem mindenütt szakszerű hozzájárulásait a jövőnek megőrizze úgy tudjuk rekonstruálni, hogy az mindenki meglepésére szolgáljon – indokolta a késlekedésnek tűnő éveket *Czunyiné dr. Bertalan Judit*. Az országgyűlési képviselő azt is elmondta: két fő szabály létezik. A történelmi emlékhelyeket úgy kell megőrizni, hogy azt a ma embere két módon tudja értékelni és hasznosítani: hogy megmaradjon a magyar történelem súlyának a lenyomata a mindennapjainkban, másrészt, hogy épüljön be szervesen az életünkbe, ne csak, mint turisztikai desztináció.

A felújítás folyamatáról elhangzott, hogy első körben az életveszélyes falomlások megszüntetése, az állagmegóvás folyamatának a megkezdése, és az ahhoz szükséges forrásbiztosítás volt a legfontosabb, majd sikerült egy kicsivel több, mint egymilliárd forintot hazai forrásból biztosítani a folytatásra. Ezek a munkálatok zajlanak most – a rendezvényen is jelenlévő – *Garaguly Kinga*, az Építési és Közlekedési Minisztérium Műemlékvédelemért Felelős Helyettes Államtitkárság Műemlékfejlesztési Főosztályának építész tervezője és munkatársai tervei alapján. Az országgyűlési képviselő szólt a későbbi üzemeltetésről is. Ahogy mondta, meg kell keresni azt a gondos gazdát, aki a felújítást és a vár történelmi értékét megbecsülve tudja a mindennapjaink és az odalátogatók számára megfelelő módon nyitva tartani. Egyben óvta attól a gesztesi önkormányzatot, ismerve a hasonló típusú műemlékek költségvetési szükségleteit, hogy magára vegye ennek a felelősségét és pénzügyi vonzatát, viszont jelezte: abban – ahogy eddig is – szövevényes, hogy olyan gondoskodó kezét, és olyan gondoskodó, az ő olvasatában állami céget keressenek, aki a gesztesieknek, térségbelieknek, mindenkinek jó megoldást jelent.

A várgesztesi vár szerencsés, hogy vannak neki a várgesztesiek, és a várgesztesiek szerencsések, hogy van nekik a vár – kezdte gondolatait *Garaguly Kinga* építész tervező, hozzátéve, hogy a várnak nagyon jó sora volt. Nemcsak a vár életét határozza meg a felé irányuló figyelem, szeretet, hanem ugyanúgy azoknak az életét is meghatározza, akik a tövénben nőnek fel, ott élnek, identitásformáló erővel bír, hiszen a környezet, amiben felnőtünk – a tudatunkon kívül is – életünk részévé válik. Ebbe beletartozik az épített környezet, így a műemlékek, de az ízek, illatok, hangulatok is. Amíg nem változik, addig segít felidézni azokat az érzéseket, hangulatokat, melyeket egykor éreztünk. Amennyiben bárhol megváltozik környezetünk, nehéz elfogadnunk, nehéz az értelmünknek felülkerekedni az érzelmeinken, a biztonságot, kötődést jelentő múltot – fogalmazott az érzelmi kapcsolatról, azt sem titkolva, hogy benne is erős kötelék alakult ki a Vár iránt.

Garaguly Kinga, aki annak idején a NÖF nonprofit Nkft, és Zacc építésziroda keretein belül *Ráthné Tóth Ibolyával* és *Vizer Balázssal* közösen tervezték a helyreállítást, a beruházás folyamatáról elmondta: az elkészült első ütem fő célja az épület megmentése volt az enyészettől, mivel a falai az utóbbi évtizedben sorra omlottak le a nedvesedés és karbantartás hiánya okozta folyamatoktól, életveszélyes állapotot idézve ezzel elő. A munkálatok során megerősítették az alapozást, a felmenő falakat, összesen 3 kilométernyi acélmenetes spirálhorgonnyal tűzték meg a vár külső köpenyfalát, rögzítve azt a szintén állékonyaságát veszített belső falmaghoz. A falmag szilárdságát és a külső köpenyfalakkal történő együttműködést a spirálankereken túl közel 100 köbméter injektálóhabarcs szolgálja. Megtörtént a

nyílászárók környezetének statikai biztosítása, és ideiglenes lezárása, az eredeti falrészletek meghagyásával elkészült a faltető szigetelése, új könnyűszerkezetes tető készült. Az épület előtti elővédmű és tornyok helyreállítása még nem kezdődött meg, ideiglenes védelmüket az épületből eltávolított salakfeltöltés biztosítja. A reménybeli folytatás során legfontosabb feladat, hogy **mihamarabb látogathatóvá váljon az épület.**

Kell, hogy maradjanak olyan középkori várak az országban, amelyek a történelem zivataros évszázadaira emlékeztetnek mindig, mindenkit! – fogalmazta meg a helyreállítás koncepciójának egyik alaptézisét az előadó, aki a vár történetét, kutathatóságát ismertette elmondta, hogy az 1930-as években elvégzett építgetés és az 1960-as évekbeli turisztaszállítás kialakítása tudományos szempontból visszavonhatatlan eredményekkel járt. Ugyanakkor a 30-as években nem készült kutatás, és a 60-as évekbeli régészeti dokumentáció is a korának megfelelő igénytel készült, tehát sokkal kevésbé pontosan jegyezték fel a jelenségeket, így számos információ örökre elveszett. A műemléki falkutatás ekkor még nem volt része a műemléki helyreállítási protokolljának. Ezek miatt sincsen információ további nagyléptékű rekonstrukciós lépések megtételéhez. Alig tudtunk meg több információt a várról, mint a 60-as években tudtak, ezért hiába szerettük volna a „vár” hangulatot erősíteni, az épület belső tornyos főtömegén ez most nem sikerült, így csak a biztosan volt második emelet belső terének rekonstrukciója készült el – a szint alapterület fontos a későbbi rentábilis működtetés szempontjából –, ami egyúttal az épület lefedését is biztosítja. A kutatók véleménye szerint nincs információnk milyen volt a vár második emelete, ereszképzése, tetőzete, így csak rekonstrukciós ábrák, feltételezések születtek, hogy milyen lehetett, de ezek részleteikben mind különböznek egymástól – foglalta össze, hozzátéve, hogy mindennek ellenére a további munkálatokkor szeretnék visszaépíteni a középkori védelmi rendszer egyes elemeit például a külső várfal helyreállításával, az elővédművekben lévő torony felmagasításával, amely kilátótoronyként funkcionálhatna majd, ami összességében jobban segít viszáidézni az egykori hangulatot.

Garaguly Kinga úgy véli, hogy a várgesztesi svábok által épített házakba beépített, egykor a várhoz tartozó kövek és kőfaragványok megkeresésével és katalógizálásával később akár további építészeti részletek is meghatározhatóak és visszaépíthetőek lehetnek, ezért kutatásra invitálta, invitálja a gesztesieket: ha valaki a saját háza felújításának során valamilyen nagyobb, faragott, vagy szokatlan követ, kődarabot talál, azt fotózza le és küldje el a hivatal@vargesztes.hu e-mail címre, bízva abban – ahogy fogalmazott – hogy egyszer, valamikor összeáll a „puzzle”...

Ünnepelni egy eltűnt magyarországi hivatást nehéz lenne...

...folytatás az első oldalról

Mélyseges tisztelet jár azoknak, akik valaha naponta a mélybe szálltak recsegő-csattogó kasban, hogy az otthonok melegét, az ipar háttérét biztosító barnaszemet kitermeljék és sok-sok család megélhetését biztosítsák.

Így tette ezt édesapja is, akit gyermekként sokat faggattott. Arról is, hogy fél-e, amikor a mélybe száll? A válasz így szólt: Nem gondolhatok a munkámra félelemmel, nem vonhatom el a figyelmemet ilyenre, mert lőmesterként a termelésért és a bajtársaimért

felelek. De mindig abban reménykedek, hogy a lejárt sikt után valamennyien épségben hazaérünk családjainkhoz.

Ha a bányáról beszélt, mindig többes számot használt. Az egymásra utaltság, a bizalom és a közös munka miatt így természetes – folytatta a visszaemlékezést. Először tőle hallottam az ácsolatok, fa mozgásának figyelmeztető jeleiről, a hangok felismeréséről veszélyhelyzet idején. Mindenki megtanulta, mert az életük múlt rajta. Szerinte a bányász nem végezhet fél munkát! Lenn a szén a fontos, fenn a család megélhetése. Ugyanezt a mentalitást ismertem meg a várgesztesi bányászoknál is... A polgármester szólt a hű-

ségről is, a vállalathoz való kötődésről, mellyel a munkaadó és a munkavállaló részéről is minden kiszámíthatóvá vált...

A széncsaták hősei előtt *Pfiszterer Ilona* Aranyosi Ervin „Bányásznap emléke”, Mautner János az egykori tatabányai bányászoktól, Sebestyén Lajos (1926–2012.) „Levél a bányászokhoz” és „Vagyunk valahonnan” című versének, a dalkör a „Glück auf!” ének előadásával tisztelgett, majd a megemlékezés zárásaként az emlékhely talapzatánál a bányászok előtt fejet hajtva *Mautner János*, valamint Vértessomlóról *Imeli János* helyezte el a kegyelet virágait és énekelték el a jelenlévők a Bányász Himnuszot.

Rohan az idő...

Több mint 10 éve azzal kerestek meg fiatal képviselőket, hogy ismerve a mentalitásomat és aktivitásomat, vállalkozzak egy általam addig csak kívülről látott, tapasztalt rendszerhez, az önkormányzatisághoz.

Szeretek Várgesztesen élni, optimális életértemnek valom. A csend és nyugalom, a kiváló környezet, az itt élők sokszínűsége jó háttér volt a nemzetközi világban végzett munkámhoz.

Vállaltam...

A természeti adottságok és épített örökségünk mellett számomra nagyon fontosak az emberek. Ezért valom, hogy az álmok megvalósítása „csak együtt sikerülhet!” Ennek koordinálása a választott testületi tagokkal és a hivatal alkalmazottainak munkájával történik. Hatalmas köszönet jár számukra a várgesztesiektől! A lehetőségeket „kimaxoltuk”, így lakosság-arányosan jóval magasabb összegben érkeztek támogatási „forintok” Várgesztesre, mint máshová. Vállalom tíz év szünetet dióhéjban, a terveim és a változás összhangját ismerttettem: a helyi újságban, Tv-ben és a közmeghallgatáson évente és az avató ünnepeken mindig beszámoltam.

Az én álmaim a mi közös álmunkká váltak...

„Szeretném, ha a hozzánk érkezőknek több dolgot tudnánk megmutatni emberi és tárgyi értékeinkből, sokszínűségünk-ből”; „Fontos az elődök munkájának foly-

tatása”. A jobb információáramlás, a közösségek, civilek bevonása az igények felmérésébe, a rendezvények szervezésébe, a helyi vállalkozók megbízása képezte az alapot. A nagyobb beruházások, fejlesztések megvalósítása érdekében folyamatosan pályáztunk a forrásokra: Vidékfejlesztési Minisztérium, Belügyminisztérium, Leader Közösség, Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, Magyar Faluprogram, Euro-s TOP-s programok.

A falu minden szegletében láthatóak a változások utak, járdák, vízelvezetési rendszerek, közvilágítás és eszközbeszerzésekkel való gyarapodás formájában. **Ezek együttes értéke 1 milliárd 15 millió Ft.** Az első 5 év költségvetési támogatása stabil, kiszámítható volt, ezért bátran mertünk tervezni. A munkák nagy része tervezés, engedélyeztetés volt, ám a megvalósítás – legfőképp adminisztratív okokból – áthúzódott a következő ciklusra, amikor a normatíva csökkent. A COVID idején megvonásokkal szembesültünk, majd azzal, hogy a közüzemi költségek a sokszorosára emelkedtek, szinte az intézmények működtetését is veszélyeztették.

A tendencia folytatódott, bizony, vannak kifizetetlen számlák... Olyan mérvű takarékoskodási intézkedéseket kényszerültünk bevezetni, melyekre a korábbi években nem is gondoltunk volna... Példák: intézményeinkben bérleti díj befizetése a költségekhez való hozzájárulás miatt. Szintén gazdasági okok miatt „avanzsált” a nagyjából ezerfős látogató-

számú Lovagi Játékok a helyieknek szervezett Lovagi Piknikké, amely – szerintem – családiasabb, kedvesebb, közelebb áll a gesztesiekhez.

A falubeliek többsége minden változásnak örült. Nekem felejthetetlen volt, amikor bejöttek a hivatalba megköszönni a Kisköz közvilágítását vagy a Széna utca lakói egymástól függetlenül videókat küldtek, hogy az udvaruk helyett a váparrendszerű aszfaltos úton miként folyik a víz a levezető árokba. Nagy hó esetén egyik helyi vállalkozó jelentkezett, hogy a kicsi traktor mellett segít a hó eltakarításban, mások pedig szakmájuk szerint a gyermekintézményekben dolgoznak évek óta önzetlenül vagy jelképes összegért.

Változnak a körülmények, sajnálatlan tapasztalom, hogy egyre több az elégedetlenkedő. A hivatal dolgozói és a falu alkalmazottai elvégezték a kötelező önkormányzati feladatokat és végrehajtották a testület által hozott döntéseket, sőt jelentős többlettere hárujt rájuk a pályázatok miatt. **Munkájukkal ők is a falut szolgálják!**

Az ideai önkormányzati választáson nem indultam, a megválasztott új polgármesternek és a képviselőknek gratulálok, egyben köszönöm az eddig felém irányuló bizalmat!

Csak a polgármesteri poszttól köszönök el, hiszen továbbra is találkozunk, szórakozunk, dolgozunk együtt Várgesztesen, Várgesztesért! Mindenkinek jó életet, egészséget kívánok!

Rising Károlyné

Helybe visszük az ügyintézészt

Kormányablak-busz érkezik Várgesztesre

2024. október 3-án 14-től 15 óráig Várgesztesen, az Arany J. u. 55. sz.

(Keltike Ház) előtt várják az ügyfeleket. Többek között a következő ügyek intézhetőek: személyazonosító okmány (személyi igazolvány, jogosítvány, útlevél), lakcímgazdálkodás, lakcímbeljelentés, diákigazolvány, ügyfélkapu-regisztráció.

A KAB-BUSZ-on illetékfizetésre csak bankkártyával van lehetőség.

Menetrend: www.kormanyhivatalok.hu

